

Srečni bomo, če... bomo znali ustvarjati naš tok

“Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali.” (Mt 5,8)

Cilj

- naučiti se razločevati, kaj lahko ogrozi čistost srca
- okrepiti voljo, da bi izbirali v soglasju z lastnimi vrednotami

Kako je šlo?

Na začetku je faza sprejemanja, v kateri je pomembno pustiti prostor za pogovor in sporočanje tega, kar je vsak živel, narejenih izkušenj in težav. Sprejeti pomeni, da začetijo dobrodošlico in se vsak dobro počuti: ustvarjalnost nam bo pomagala najti najbolj primerne oblike. Lahko tudi spomnimo na cilje, ki smo si jih zastavili na zadnjem srečanju: »Kako je šlo?«

Uvodna aktivnost

VRSTA: igra vlog

ČAS: cca 30 minut

GRADIVO: listki z različnimi vlogami v zgodbi

POTEK: Vsak otrok dobi listek z opisom svojega lika. Potrebni so trije posebni liki, vsi drugi predstavljajo skupino. Otroci ne poznajo vloge drugih, animator pa jih mora poznati.

- Pasiven: ne strinjaš se s tem, kaj dela razred, a po slabotnem poskusu, da bi kaj rekel, se prilagodiš temu, kar pravijo sošolci iz strahu, da te bodo izključili
- nasilen: ne strinjaš se s tem, kar dela razred, in vidiš, da ni lahko spremeniti njihovega mišljenja. Razjeziš se in v odgovor uporabljaš hude besede
- dosleden in pogumen: ne strinjaš se s tem, kar dela razred. Čeprav je težko, ostajaš dosleden svojim načelom in poskušaš najti način, da bi drugim povedal svoje mišljenje.
- Član velike skupine: misli točno to, kar misli preostali del razreda

Ko so razdeljene vloge, predlagam otrokom na začetku tole zgodbo: *»S celim razredom smo imeli en učni teden v Švici. Učitelj, ki nas je spremljal, nam je pustil veliko svobode. Prvi večer smo šli v gostilno in moji sošolci so začeli piti alkohol in kaditi. To mi ni bilo všeč, predvsem pa njihova pretirana uporaba alkohola ...«*

Skupina simulira trikrat, kako se lahko zgodba konča. Vsakič se vključi v skupino z enim od treh različnih likov (pasiven, napadalen, dosleden in pogumen).

SKLEP: Začeti s pogovorom med vsemi

- Trije liki so ravnali na drugačen način. Ali lahko po vašem to spremeni odziv skupine?
- Kateri od treh simuliranih ravnanj je po vašem najpogostejši med sošolci?
- V kakšnih okoliščinah ste težko ostajali zvesti svojim vrednotam in temu, v kar verjamete? Kako ste se odzvali?

Potem predlagajte otrokom, da preberejo izkušnjo “Vedel sem, da nisem sam” in tako odkrijejo, kako je O. resnično naredil v tej zgodbi.

Živimo tako

Vedel sem, da nisem sam

Scelim razredom smo imeli en učni teden v Švici. Učitelj, ki nas je spremljal, nam je pustil veliko svobode. Prvi večer smo šli v gostilno in moji sošolci so začeli piti alkohol in kaditi. To mi ni bilo všeč, predvsem pa njihova pretirana uporaba alkohola. Odločil sem se, da grem proč in da se jim ne bom več pridružil na takih večerih. Čeprav me bodo zasmehova-

li, sem vedel, da nisem sam: vsi gen 3 v svetu živijo proti toku. Ko sem odhajal iz gostilne, se mi je pridružil prijatelj. Skupaj sva si ogledala meso ponoči, to je bil zelo lep izlet. Drugi večer sva poskušala kritično govoriti z najinimi sošolci in sošolkami, čeprav zaman. Tudi tretji večer sva imela svoj program. Najini sošolci se sicer niso strinjali s tem, a so naju spoštovali.

(O. - Nemčija)

Pozitivna sporočila

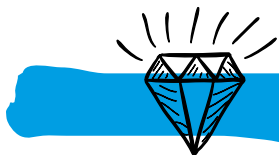
V mojem razredu je tabla za izmenjavo idej in novic. Običajno jo uporabljajo samo fantje, ki ponujajo predmete za prodajo ali obešajo grde slike. Hotela sem živeti proti toku in nisem hotela toliko protestirati, ampak pripeti nekaj drugega z lepim in pozitivnim sporočilom.

Pripravila sem pobarvan plakat z nekaj stripov Tika in Taka in na dnu sem se podpisala. Sošolci so bili zelo zadovoljni in so prosili, naj prinesem vsak teden nov strip. Tudi učiteljica je hotela vedeti kaj več. Ko sem ji pojasnila, da sem te stripe jemala iz revije Novi svet, se je hotela naročiti.

Zdaj je tudi moja sošolka začela lepiti na tablo lepa sporočila.

(M. - Brazilija)

Meni se
je zgodilo...

V globino

Chiara, ko moji prijatelji vidijo, da živim proti toku, bi jih moralo to prevzeti in bi me morali vprašati, zakaj, pa ni tako. Vedo, kaj mislim in kakšne so moje življenjske izbire.

Spoštujejo me, ne napadajo me, ostajajo pa ravnodušni, kakor bi jih to ne zanimalo. Zakaj je tako? Kaj bi mi svetovala?

Chiara Lubich,
Buenos Aires, 12. aprila
1998 – odgovori internim iz
Argentine

V NAPAD Z LJUBEZNIJO

Praviš, da plavaš proti toku: dober si! Vendar ni dovolj. Plavati proti toku pomeni, da vrednotimo devišstvo, pomeni, da vrednotimo nenasilje, pomeni, da vrednotimo ... vse to. Ni dovolj! Ti moraš druge napasti.

V svetu moramo biti v napadu, tako da ljubimo druge ali pa se pogubimo, izgubimo, premagajo nas. Ne moremo biti sredi sveta, ne da bi karkoli delali, zgolj z nekaj hoje proti toku. Gotovo te ne pogledajo; če pa jih začneš ščipati, ljubiti, jim služiti, storiti kaj, ščipati v dobrem pomenu besede, da jim služiš, storiš

kaj, bodo na široko razprli oči in vprašali: »Zakaj pa to delaš?« In nato se počasi, počasi začne pogovor.

Ti pa ne smeš nikoli prenehati ljubiti, še naprej ljubi: on potrebuje svinčnik, mu ga daš; prepisati mora učno snov, posodi mu jo; potrebuje česa drugega, če si v šoli, itd.

Tu ni toliko pomembno, da branimo našo hojo proti toku, kolikor da svet žalimo z ljubeznijo. Tedaj ga osvojimo. 💎

DAJATI ZGLED Z DEJANJI

Danes mladi ponovno odkrivajo hojo proti toku. So pa v nevarnosti, da padejo samo v zunanje odbijanje vsega, kar jih obdaja.

Kako naj jim damo razumeti pravi način hoje proti toku?

No, povedal si mi lepo novico, tega res nisem vedela, da mladi ponovno odkrivajo idejo, da gredo proti toku.

Veš, da so ti mladi resnično čudoviti! Imajo vedno nekaj novega, vedno vzbujaajo zanimanje zaradi tega načina, da spreminjajo, in tako se spreminjajo tudi na dobro.

Rekla bi, da moraš to najprej storiti s svojim zgledom in jim dati razumeti, da veliko bolj hodiš proti toku kot oni, ker hodiš za Jezusom, ki je celo znanje oporekanja, ki je prav

v nasprotju s svetom. In moraš to storiti tako, da jim daš zgled glede na veliko vidikov.

Na primer: ti običajno "daješ", imaš kulturo dajanja, v nasprotju z drugimi, ki hočejo imeti.

Pokažeš, da si čist, da si (...) čist gen, medtem ko za druge veš, da imajo hedonizem, vse grde stvari.

Ti znaš odpustiti; če te kdo na primer žali, mu odpustiš; drugi pa se maščujejo.

*Chiara Lubich,
Neapelj,
3. maja 1996,
neapeljski
skupnosti*

Tako tudi ti, če tako rečem, ljubiš svoje starše, medtem ko pa je običajno veliko protislovje med generacijami.

Ti imaš morda rad stvari, ki jih drugi odvržejo.

Ti ljubiš tudi bolečino; drugi so očarani, ker sami bolečino odvrčajo.

Celo s smrtjo se spopriemaš z določenim mirom, ker veš, da bo v nebesih veliko lepše kot tukaj, in tako delaš.

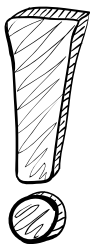
Ti ljubiš vse, tudi pripadnike drugih ras, medtem ko je zdaj rasizem, in videli bodo ...

Če bodo v tebi videli tako posebnega človeka; če jim boš še pripovedoval, kakor smo delale me, prve foko-

larine, kaj se ti dogaja, ali tebi ali si izvedel od tega naroda tu, kako si nekaj dal in nato prejel, in to poveš ter rečeš, da je Jezus res govoril resnico, da je povedal resnico, te bodo poslušali, ker je to nekaj novega, to je presenečenje; taka vera se pokaže nova. Kajti pogosto so prepričani, da je vera samo nekaj češčenja, nekaj molitve, ne vidijo pa nekaj živega.

Če jim ti to predstaviš, če tako rečem, bodo razumeli, da si poln veselja, ker živiš edinost, saj izvira veselje iz edinosti, bodo prepričani v to, ker imaš dejstva, moraš imeti dejstva.

Tako moraš ravnati. 💡

Poskusili bomo!

Je možno pomagati drugim otrokom in mladim odkriti hojo proti toku? Skupaj najдите nekaj idej ali obveznosti, ki jih lahko konkretizirate. Za primer vam predlagamo kratek resničen dogodek izpred nekaj let:

« **Julia Bluhm** ima 14 let in živi v Maine (ZDA), obiskuje sedmi razred. Nekega dne opazi, da nekatere grde fotografije iz nekaterih revij niso primerne za številne sošolke: popravki s photoshopom izničijo napake, kažejo vse popolne postave. Posebej ji ni všeč revija *Seventeen*, znana revija za najstnike. Zdi se ji, da je izdana in na spletnem dnevniku začne s peticijo. Prosi samo to, da bi se revija obvezala objavljati v vsaki številki sliko normalnega dekleta, brez popravkov.

Več tisoč deklet podpiše ta poziv. Na kratko pravijo tako: »Hočemo biti take, kakršne smo. Vaši modeli so nevarni, ker je med nami vedno katera, ki je bolj krhka in se hoče prilagoditi. To lahko vodi do prehranskega nereda, do depresije, slabega samospoštovanja.«

To je smiselna analiza in Julia je zmagala v svojem boju z založnikom *Seventeen*: obljubil je, da ne bo več objavljaj popravljenih slik.

Na kakšni točki smo?

Da bi dosegli kak cilj, je treba vaditi vsak dan in si zapisovati pozitivne spremembe in težave. To nam bo do naslednjega srečanja pomagalo, ko bomo imeli čas za izmenjavo izkušenj.

Sem imel/a priložnost, da sem delal po mojem prepričanju tudi tedaj, ko je skupina vrstnikov (prijatelji, šola, šport) mislila drugače?

S kakšnimi težavami sem se srečal/a?

Kaj mi je pomagalo?

Kako so se odzvali vrstniki?

Za asistente

Vrednotenje po srečanju

- So predlagane aktivnosti povečale zanimanje mladih za ta blagor?
- Je od gen 3 prišla potreba po posebnem okolju, kjer je težko uresničevati pravičnost?
- Kako so se obvezali, da bi to živeli? Treba jih je spremljati in podpirati do naslednjega srečanja v tej njihovi odločitvi.
- Je zame ta tema končana ali menim, da manjka še kaj, s čimer bi se pogovorili na naslednjem srečanju?
- So se pojavile težave? Kaj je koristno upoštevati, da bi bilo drugič bolje?